

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 62.

Sjette Session.

57de Møde.

Fredagen den 16de Marts.

(Fortf.)

Friis (fortf.): Derfom Ministeren havde troet i sin Stilling med et Overblik over Statens hele Finantsvæsen at turde gaae videre og forelægge Thinget et Forslag til at udgive en større Capital til denne Understøttelse, saa vilde den høitærede Minister sikkert ogsaa have taget de Ugifte med; men da det har været nødvendigt for Finantsministeren at blive indeifor den Sum, som forrige Aar var bevilget dertil, saa har der foreligget den Opgave, ved Hjælp af Summen at skaffe Understøttelse paa de Steder, hvor Trængsen maatte være størst og Nytten væsentligst. Jeg skal nu langtfra nægte, at der blandt de Ugifte ogsaa findes Gode, som høiligt kunne trænge til at faae en bedre Gage end den, de nu ere i Besiddelse af, og som paa Grund af, at de have en mindre god Gage, ogsaa føle Tidens Tryk; men jeg maa dog paa den anden Side gjøre opmærksom paa, at her ikke er Tale om nogen Gageforbedring — det indeholder Loven jo aldeles Intet om —; det er en Understøttelse, Noget, som man giver til dem, der trænge, og som Ingen er egentlig berettiget til at faae; men det, hvor Regjeringen og Rigsdagen finder at kunne og burde give Hjælpen, der bringes den hem. Dette er hvad jeg ønskede at fremsøre til Retfærdiggjørelse for, at, naaget jeg meget gjerne ønskede, at de Ugifte ogsaa kunde erholde nogen Understøttelse, jeg dog maa følge den høitærede Finantsminister og under nærværende Sag den ærede Forslagsstiller, idet han indstiller til

Landstinget at vende tilbage til det Forslag, som er indbragt fra Regjeringen.

Finantsministeren: Det har ingenlunde været overseet ved Lovforslagets Udarbejdelse, at det ved Hjælp af dette ikke vilde lykkes at afhjælpe den tilstedeværende Trang, selv ikke den Trang, som man maaskee burde komme til Hjælp. Man har troet at maatte fastholde, at et større Krav paa Statskassen end det, der tidligere var gjort, og som af Rigsdagen var bevilget, ikke denne Gang kunde komme i Betragtning. Under denne Begrænsning har Loven derfor faaet sin Tilblivelse, og, naar Noget i Loven ere udelukkede og Andre medtagne, saa er det ingenlunde skeet, fordi man troede, at de Udelukkede ikke kunde gjøre Krav paa Understøttelse, men kun fordi man troede, at de, som maatte derved fik Lønlighed til at medtage, havde et endnu større og uafviseligere Krav. Jeg skal derfor besvare det til mig rettede Spørgsmaal om, hvorvidt der kunde medtages flere og blandt Andet hele nye Classer i Loven, ved blot at henvise til denne Uttring. Det vilde være misligt at paaregne en større Udgift end den, der efter Loven i dens oprindelige Skikkelse eller i den Form, som den modtog i det andet Thing, er paaregnet. — En Uttring, som jeg sidst tillod mig at fremsætte, har været Genstand for en, som det forekommer mig, ikke ganske rigtig Opfattelse, som dog gjør det nødvendigt for mig at tilføje et Par Ord. Jeg har jo naturligvis ikke villet lægge Dolgmaal paa, hvilket Stilling Regjeringen indtager ligeoverfor det nærværende Spørgsmaal. Det har altsaa ikke været min Mening, at det ærede Thing ikke skulde tage noget Hen-